

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 28.02.1972, sp. zn. 3 Co 176/61, ECLI:CZ:NS:1972:3.CO.176.1961.1

Číslo: 58/1972

Právní věta: Pre stanovenie výšky invalidného dôchodku v zmysle ustanovenia § 23 ods. 5 zákona č. 101/1964 Zb., /1/ teda bez obmedzenia podľa ustanovenia § 23 ods. 4 citovaného zákona, sa nevyžaduje, aby zamestnanie I. pracovnej kategórie trvalo ku dňu nároku na invalidný dôchodok.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 28.02.1972

Spisová značka: 3 Co 176/61

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 142

§ 13

§ 18

§ 220

§ 23

§ 249 101/1964 Sb. § 11

§ 28

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58/1972 sb. rozh.

Pre stanovenie výšky invalidného dôchodku v zmysle ustanovenia § 23 ods. 5 zákona č. 101/1964 Zb., /1/ teda bez obmedzenia podľa ustanovenia § 23 ods. 4 citovaného zákona, sa nevyžaduje, aby zamestnanie I. pracovnej kategórie trvalo ku dňu nároku na invalidný dôchodok.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 28. 2. 1972, [3 Co 176/61](#))

Krajský soud v Košiciach potvrdil rozhodnutie Správy dôchodkov v Bratislave zo dňa 27. 8. 1970, ktorým bol priznaný navrhovateľovi „úrazový invalidný dôchodok“ od 24. 6. 1970 v sume 1162 Kčs mesačne. Dôchodok vymerala Správa dôchodkov z priemerného mesačného zárobku navrhovateľa zisteného z priemerných hrubých zárobkov za roky 1964 – 1968 v rume 1659 Kčs pri započítaní 43 rokov zamestnania a upravila ho podľa ustanovenia § 23 ods. 4 zákona č. 101/1964 Zb. Súd prvého

stupňa neuznal za opodstatnený návrh navrhovateľa, ktorý sa domáhal, aby mu bol dôchodok priznaný v maximálnej výške podľa ustanovenia § 23 ods. 5 citovaného zákona. Bol toho názoru, že navrhovateľ nespĺňa podmienky podľa tohto zákonného ustanovenia.

V odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa sa navrhovateľ domáhal, aby mu bol dôchodok vymeraný podľa ustanovenia § 23 ods. 5 zákona č. 101/1964 Zb., teda bez obmedzenia podľa ustanovenia § 23 ods. 4 citovaného zákona.

Najvyšší súd SSR zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie Správy dôchodkov z 27. 8. 1970 zrušil a uložil odporcovi, aby zaplatil navrhovateľovi trovy súdneho konania.

Z odôvodnenia:

Predmetom rozhodovania v tejto veci je výška invalidného dôchodku navrhovateľa. Súd prvého stupňa zaujal stanovisko, že navrhovateľ nespĺňa podmienky pre určenie výšky jeho invalidného dôchodku podľa ustanovenia § 23 ods. 5 zákona č. 101/1964 Zb. Odvolací súd nepovažuje toto stanovisko za správne a dospel k záveru, že odporca je povinný určiť výšku invalidného dôchodku navrhovateľa podľa ustanovenia § 23 ods. 5 citovaného zákona, ako sa toho navrhovateľ domáhal vo svojom návrhu a odvolaní.

Uvedené zákonné ustanovenie určuje, že ak bol pracovník zamestnaný najmenej 20 rokov v I. pracovnej kategórii alebo ak sa stal úplne (čiastočne) invalidným následkom pracovného úrazu, ktorý utrpel pri plnení pracovných úloh v zamestnaní I. pracovnej kategórie alebo v priamej súvislosti s ním, nie je výška invalidného dôchodku obmedzená podľa ustanovenia § 23 ods. 4 zákona č. 101/1964 Zb. Teda z výslovného znenia tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že pre výhody podľa neho (výšku invalidného dôchodku) sa nevyžaduje, aby zamestnanie I. pracovnej kategórie trvalo ku dňu vzniku nároku na invalidný (čiastočný invalidný) dôchodok. Prípady, v ktorých sú určité výhody viazané na trvanie zamestnania I. pracovnej kategórie ku dňu vzniku nároku na dôchodok, sú v zákone č. 101/1964 Zb. v jednotlivých ustanoveniach výslovne uvedené (napr. v § 11 ods. 2, § 13 ods. 1, § 18 ods. 1 a § 28 ods. 1 citovaného zákona). Takáto podmienka je aj v ustanovení § 23 ods. 1 zákona č. 101/1964 Zb., nie však v ustanovení § 23 ods. 5 citovaného zákona.

V dávkovom spise odporcu je založený posudok Odvolacej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR z 24. 6. 1970. V tomto posudku dospela komisia k záveru, že „hodnotí terajšiu úplnú invaliditu u menovaného ako následok komplikovanej silikózy, t. j. choroby z povolania“, ktorej vznik určila na 24. 6. 1970. Na základe tohto posudku vydala Správa dôchodkov preskúmané rozhodnutie z 27. 8. 1970 a priznala navrhovateľovi „úrazový invalidný dôchodok“. Záver uvádzaného posudku, že úplná invalidita navrhovateľa vznikla ako následok choroby z povolania – komplikovanej silikózy – je jednoznačný a nevzbudzuje žiadne pochybnosti. Preto odvolací súd vychádzajúc z uvedeného posudku dospel k záveru, že navrhovateľ spĺňa jednu z podmienok umožňujúcu určenie výhodnejšej výšky invalidného dôchodku podľa ustanovenia § 23 ods. 5 zákona č. 101/1964 Zb.; stal sa úplne invalidným v dôsledku choroby z povolania, ktorou onemocnel pri plnení pracovných úloh v zamestnaní I. pracovnej kategórie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil podľa ustanovenia § 220 ods. 1 O. s. p. uznesenie súdu prvého stupňa a rozhodnutie Správy dôchodkov zrušil podľa ustanovenia § 249 ods. 1 O. s. p.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. odvolací súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

1) úplné znenie zákona so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod čís. 5/1972 Zb.